Beleving bij HAIO’s van benzodiazepinevoorschrijfgedrag bij patiënten in de huisartsenpraktijk.

Haio: VAN SOEST Emmanuelle , KUL
Promotor: ANTHIERENS Sibyl , U.A.
Praktijkopleider: VAN LAERHOVEN Els

Context: Benzodiazepineafhankelijkheid is een steeds groter wordend probleem. Via het gebruik van kwalitatief onderzoek werd getracht de ervaringen met het niet opstarten en afbouwen van benzodiazepines bij huisartsen – in – opleiding (HAIO’s) in kaart te brengen.

Onderzoeksvraag: Er wordt een onderverdeling gemaakt in twee onderzoeksvragen, namelijk ‘Wat is de ervaring van HAIO’s rond het afbouwen van benzodiazepines bij patiënten in de huisartsenpraktijk?’ (Sophie Metsers) en ‘Wat is de ervaring van HAIO’s rond het niet opstarten van benzodiazepines bij patiënten in de huisartsenpraktijk?’ (Emmanuelle van Soest)

Methode: Een kwalitatief explorerend onderzoek werd uitgevoerd. Twee focusgroepen en acht aanvullende individuele interviews werden georganiseerd om te peilen naar de ervaringen van HAIO’s. Er werd gebruik gemaakt van een semi – gestructureerde interviewguide. De gesprekken vonden plaats tussen augustus 2019 en maart 2020 in verscheidene seminarielokalen. De focusgroepen en interviews werden thematisch geanalyseerd.

Resultaten: HAIO’s schrijven meer benzodiazepines voor dan verwacht. Ze vinden het moeilijk om het initiatief voor het afbouwen van die medicatie bij patiënten te nemen. Ze vinden het vervelend om verlengvoorschriften te weigeren. HAIO’s moeten bedreven zijn in motivationele gespreksvoering, aangezien patiënten meestal niet openstaan voor het afbouwen van die medicatie. HAIO’s wensen meer concrete informatie over het afbouwen van benzodiazepines tijdens de opleiding geneeskunde. Ze willen praktische handvaten aangeleerd krijgen. Ook vanuit de overheid zouden meer sensibiliseringscampagnes noodzakelijk zijn over de risico’s en nadelen van benzodiazepines. HAIO’s proberen zo weinig mogelijk benzodiazepines bij patiënten met een slaapprobleem op te starten, aangezien daar tijdens de opleiding geneeskunde specifiek nadruk op werd gelegd. Echter, in de praktijk blijkt dat niet altijd even gemakkelijk. HAIO’s vinden het belangrijk om met collega’s op dezelfde lijn te staan wat betreft visie op het gebruik en het niet opstarten van benzodiazepines. Er is vraag naar meer achtergrondinformatie over het praktisch gebruik van alternatieven voor benzodiazepines en het niet opstarten ervan.

Conclusie: Door de combinatie van twee onderzoeksvragen kon op meer gerichte wijze feedback gegeven worden op de aanpak van educatie rond benzodiazepines van de geneeskundige opleiding. Er is een belangrijk contrast tussen enerzijds het afbouwen, en anderzijds het niet opstarten van benzodiazepines. HAIO’s zijn consequenter in het niet opstarten, dan het afbouwen van die medicatie. Tijdens de opleiding geneeskunde zou er volgens HAIO’s meer gefocust kunnen worden op alternatieven voor het niet opstarten van een benzodiazepine, en praktische handvaten voor het afbouwen van die medicatie.